

ներ, քանի մի մեծամեծ պատկերներ, որք ներկայացնեն պատմական նշանաւոր անցքեր եւ անձնութիւններն ու առարկաներն արարքներն: Պիտի լինին մեծ մարդկանց գաճեղէն կամ բռեայ կիսարձաններ, զանազան հանրաց եւ բուսոց օրինակներ կամ տեսակներ, կշիռներ և չափեր, մետրական կամ չափական դրութեամբ պատրաստած: Արքայապետ պիտի լինին տեսակ տեսակ առականներ, որոց տեսութեամբ կամ գննութեամբ հընարաւոր լինի բնական գիտութեանց մասին ծանօթութիւններ եւ ճաշակ ստանալ: Աչաց տեսութեամբ է, որ պէտք է միայն բանալ եւ բմբռնել տալ ամեն բան, ինչ որ կամինք մտաց մէջ քանդակել և տպաւորել: Առարկաներով ուսուցանելն ամենէն լաւ եղանակն է և կարելի է ուսման ամեն ճիւղերու մէջ գործադրել:

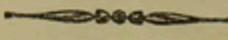
Յայտնի է, որ մեր ազգային դրսերոցներն բոլորովին դատարկ և մերկ են, միջոցա կարելի է սակաւ ծախիւք այնպիսի առարկաներով ճոխացնել, որոնք կարող են արուեստից ճաշակ զարթոցանել եւ մտաց գննելու եւ գիտելու կարողութիւնն սրել, որ խիստ կարեւոր է ամեն վիճակի և ամեն կարգի մարդկանց համար:

Յուշալի է, որ մեր դպրոցներն տակաւին և ոչ մի տեղ յարգարուած եւ զարգարուած են ամենապիտանի զարդերով, որոնք խիստ կարեւոր են և կալօտ չեն մեծամեծ ծախուց:

Ներուպից երկաթուղեաց կայարաններն անգամ իրենց սրտերուն և առատաղներուն վերայ այնչափ ուսումնասիրական նկարներ եւ պատկերներ կը ներկայացնեն, որ մարդ կը զմայլի իսկ մեր դպրոցներն, որոնք բուն ուսման տեղեր են, խոպառ մերկ են և թափուր, և վերացականութեամբ ու

զորմելի մանուկներն զզուեցնելէն եւ սպաւ շներ պատրաստելէն զինի՛ անդագար կը գանգատինք, որ մեր դրսերոցներն արդիւնք չունին, անբարեկարգ են, և այն և այն:

Մեր դպրոցական շէնքերու մասին չենք ուզեր խօսիլ. վասն զի մեր դրսերոցական շէնքերն, քանի մի սակաւ թիւ բացառութեամբ, այնչափ հեռի են դպրոցական յարմարութենէ, թէ և շատերն մեծ ծախիւք շինուած, որ աւելի բանա՝ քան թէ դպրոց կարելի է անուանել:

Ն Ի Ի Թ Ք Ո Ւ Ս Մ Ա Ն

Նախնական դպրոցներու համար

ՈՒՍՄԱՆ, կամ, աւելի լաւ եւս սուսել, դաստիարակութեան նպատակն է ամենէն առաջ զօրացնել բարոյական զգացումն, և ասրա զարգացնել մտաց և մարմնոց զօրութիւնն: Գաստիարակութիւն բարոյական, մտաւորական և ֆիզիքական, ահա՛ անպայման կարեւոր նպատակ ուսման:

Կրօնքն ու բարոյագիտութիւնն գլխաւոր առարկայք են ուսման եւ այս մասին ամենեքեան սրտաթին հօգ աննիլ, մանաւանդ եկեղեցականք կամ պաշտօնեայք Աւետարանի Բոյց կրօնի և բարոյականի ուսուցչութիւնն ուսման բոլոր ճիւղերուն մէջ ամենէն փափկագոյնն է և վսեմագոյնն: Անգիր կամ ի բերան սերտել տալ յաշակերտին քանի մի կրօնական և բարոյական սահմանափակ հաւատադատումներ և գիտելիքներ չը նշանակէր կրօն և բարոյականութիւն ուսուցանել: Այն մեծամեծ գաղափարներն կամ ճանաչողութիւններն որոնք կը վերաբերին Աստուծոյ, պարտուց, մարդասիրութեան,

մարդկային եղբայրութիւն, մարդկային խնարհութեան և արժանաւորութիւն, այս գաղափարներն պէտք է որ ուսուցչի սրտէն անցնին աշակերտներու սիրտըն թէ բովանդակ ուսուցմամբ, թէ պատմելով, թէ դրուցելով, թէ օրինակներով և թէ ամեն խօսքերով ու բառերով, որոնք աշակերտի ականջին կը հասնին: Աւսման ամենէն դժուարին մասն է այս, ուստի և խիստ խորին ու շաղբութիւն գարձներու է ուսուցիչներ սրտորաստել այս մասին: Վասն զի կրօնի և բարոյականի նկատմամբ, եւ թէ սրտէ ՚ի սիրտ ածանցում չը կայ, և թէ ուսուցչէն առ աշակերտն, բանիւ, գործով, կրօնական և բարոյական ջերմութեան հաղորդակցութիւն չը կայ, կարող ենք համարձակ ասել, որ լոկ ձեւաբանական սերտողութիւններն, առանց զգացման և ոգեւորութեան լոկ բառերու կրկնութիւններն, որչափ եւս անխալ լինին, ո՛չ միայն օգուտ չունին, այլ և վնասակար են. վասն զի կրօնն ու բարոյական կարող են բառախաղութեան և ծաղու առարկայ դառնալ աշակերտի համար և փոխանակ կրօնական ու բարոյական մարդ լինելով՝ կարող է շատախօս և անսիրտ իմաստակ լինիլ:

Լաւ կարգալն և գրելն եւս կարեւոր են: Արդարեւ կարգալն ու գրելն ինքնին գործիք են ուսման, քան թէ մասն ուսման, բայց այնպիսի գործիք են, որով մարդ կարող է ամեն գիտութեանց խորն թափանցիլ: Թըւագիտութիւնն, աշխարհագրութիւնն եւ չափական ուսմունքներն գրեթէ սովորական են ամեն դպրոցական ծրարագիրներու մէջ: Բայց այս սովորականներուն վերայ պէտք է յաւելուլ ընդհանուր ծանօթութիւններ. քաղաքական սահմանագրութեան և կազմութեան վերայ, քաղաքացւոյ սար-

տուց ու իրաւանց վերայ, ինչպէս են Ամերիկայի, Քելիֆորնի և այլ յառաջագէժ երկիրներու դպրոցական ծրագիրներն: Պէտք է յաւելուլ նաև ծանօթութիւններ առողջապահութեան վերայ, ընտանեկան անտեսութեան վերայ, ձեռագործութիւն իգական սեռի համար, երկրագործական տեղեկութիւններ շինական մանուկներու համար, պատմութիւն գլխաւոր և երեւելի անցքեր, և մանաւանդ այնպիսի կենսագրութիւններ, որոնք աշակերտի մտքին կրննրկայայցնեն քրիստոնէի, հայրենասիրի, գիւտ հնարողի, ճանապարհորդի, նաւորդի և արուեստաւորի գեղեցիկ արիւարներ եւ օրինակներ: Այս ծանօթութիւններն և տեղեկութիւններն պիտի չը լինին իրրև իմաստակօրէն ուսանելու յատուկ ուսման ճիւղեր մանկան յիշողութիւնն ծանրաբեռնելու համար, այլ բաւական է միայն որ ուսուցիչն ընտրանօք այսպիսի բաներ կարգայ և բացատրէ:

Այս տեսակ ծանօթութիւններն աւելի լաւ է տեսանելի կերպիւ ուսուցանել, այն է պատկերներով, նրկարներով, կամ որ և իցէ եղանակաւ դէժ՝ յանդիման առաջի աչաց պատկերելով, ինչպէս է Մայքստիոյ և Քալի դքսութեան դպրոցներուն մէջ:

Մոռնալու չէ նմանեպէս երաժըշտութիւնն և գծագրութիւնն: Երաժշտութեան նկատմամբ Քերմանիոյ դպրոցներն սքանչելի օրինակ են ամենուն համար: Երգերն և սարունաւիւած խօսքերն, երբ մեծ ուշադրութեամբ ընտրուած են, մեծապէս կը նպաստեն դաստիարակութեան, սիրտը կը կրթեն, զգացումն կ'ազնուացընեն, հայրենասիրութիւնը կը փառեն, ճաշակը կը քաղցրացնեն, և այլն և այլն: Երաժշտութեան ուսուցիչներն յատկապէս դաստիարակելու նպատակաւ

և ջանքով կ'ու սուցանեն և ո՛չ թէ լոկ պռռարու և պռռացներու համար, ինչ պէս է մեր դպրոցներուն մէջ : Նախ կը բացատրեն , կը հասկացնեն երգի իմաստն ու ոգին և ապա եղանակն կ'ուսուցանեն :

Տիրգրական կամ մարմնաւոր զօրութիւնն զարգացնելու համար անհրաժեշտ կարեւոր է մարմնամարզութիւնն , հրացանի կրթութիւնն և ըզղացումն , որոնք ուսման յատուկ ճիւղ կը կազմեն և կանոնաւորապէս կ'ուսուցուին : Բայց պէտք է ասել , որ մարմնամարզիկ ուսումն այն երկիրներու կամ այն դպրոցներու մէջ աւելի կարեւորութիւն ունի , ուր աշակերտք շատ զբաղմունք ունին , մասաւորական շատ աշխատանք ունին , ուր դպրոցն իսկապէս դպրոց է և ո՛չ խաղարան : Մեր ազգային դպրոցներն , իրենց ներկայ դրութեամբ , սակաւաթիւ բացուութիւններէն զատ , այնչափ կարօտութիւն չունին մարմնամարզութե , վասն զի մեր դպրոցներու աշակերտներն գրեթէ ինքնուս մարզիկներ են , որոնք դպրոց կը քան աւելի խաղալու , իրար մարզելու , ձեծելու և ձեծուելու համար քան թէ մտաւորապէս աշխատելու և ուսանելու :

Երբ մեր դպրոցներու ներկայ դիրքն փոխուի , այն ժամանակ անձրածէշտ կարեւոր է մարմնամարզութիւնն ևս ուսման սերտ յարակից ճիւղ նկատել , վասն զի մարմնամարզութիւնն , նոյն իսկ ՚ի հնումն , այնչափ մեծ նշանակութիւն ունէր , որ հին Յունաստանի մէջ , ոչ միայն քաղաքացիք , այլ յաւէտ փիլիսոփայք և բանաստեղծք օրուան մի մասն մարմնամարզիկ կրթութեանց կը զոհէին և հրացան գործածել ու լողալ չի մացողն անարի մարդկանց կարգն դասուած էր :

Պ Ա Տ Ա Ս Խ Ա Ն Ի

Ա. Պ . Բ . Ա . — Չեր զրկած յօդուածն ստացած չէ Խմբագրութիւնս : Եթէ օրինակն ունիք , կարող էք վերստին զրկել և կը խոստանամք գոհութեամբ հրատարակել : Ի բոլոր սրտէ կը փափուքիմք մանրամասն տեղեկութիւններ ունենալ այն մեծախորհուրդ բարերարութեան մասին , որով Ռուսաստանի Ազգասէր մի կամեցած է Տաճկաստանի մէջ Վարժարան կառուցանել և հաստատուն եկամուտներով նոյն Վարժարանի ապագայն ապահովել : Մեծ ուրախութիւն է սոյնպիսի մի ազգային հաստատութեան գոյութիւն Տաճկաստանի մէջ , և անշուշտ ամեն պարագաներ կանխաւ խորհուած , տնօրինուած և պարաստուած են :

Ահա նշանաւոր գործ , որուն վերայ Ազգային Վարչութիւնն կարող է դարձնել իւր խորին ուշադրութիւնն և պսակել այն Բարերարի կամքն , որ լիովին հասկըցած է թէ լոյս տարածել , լուսոյ ծաւալման համար զոհութիւններ անել՝ ամենէն մեծ Բարերարութիւնն է այժմ և առ յսուրբ :

Չեր յօդուածն մեզ հասած չէ , որ հիմնաւոր տեղեկութիւն ունենամք այս մասին և Ազգային պարբերակաւ նաց հրատարակութիւններն ևս մանրամասն ծանօթութիւններ չեն պարունակիր : Երբ յաջողիմք ձեր յօդուածն ստանալ և կամ որ և իցէ եղանակաւ ամեն հանգամանաց հասուիկիլ , այն ժամանակ անշուշտ մեր խմբագրական խորհրդածութիւնն ևս չեմք զբանար , զոր դուք ժամանակէն առաջ այժմ կը պահանջէք մեղմէն :

Եթէ լոկ նպատակին վերայ խորհրդածեմք , տարակոյս չսկայ , որ շատ և շատ դեղեցիկ է : Բայց թէ ինչ